Nr 12 SOSNOWIEC, dnia 20 marca 1938 roku Rok V

DODATEK PARAFIALNY

Jednajcie prenumeratorów prasy katolickiej.

do TYGODNIKA „NIEDZIELA"
Parafii Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny.

Apostołem bądź, nie tylko czytelnikiem.

Porządek nabożeństw
w Kościele Parafialnym Wnieb. Najśw. Marii Panny.

Niedziela III w. postu 20(III).

g. 6. Prymaria — ks. Łopaciński, nauka — ks. Dzieniarz.

g. 8. Msza św. z nauką — ks. kan. Jankowski.

g. 9.30 Msza św. dla szkół — ks. kan. Jankowski, nauka — ks. Łopaciński.

g. 11. Suma — ks. prof. Giebartowski, kazanie — ks. Dzieniarz.

g. 12.30 Msza św. — ks. prof. Giebartowski, nauka — ks. Łopaciński.

g. 7.30 W kalicy więziennej Msza św. z nauką — ks. Łopaciński.

g. 9.30 w Kaplicy Huta Milowice Msza św. z nauką ks. Dzieniarz.

g. 15.30 Gorzkie Żale — ks. Dzieniarz, nauka pasyjna — ks. prof. Magott.

Od g. 18 dn. 19.III do g. 18 dn. 26.III dyżurnym — ks. Dzieniarz, wicedyżurnym — ks. Łopaciński.

Kalendarzyk zebrań.

Niedziela 20 marca — g. 14.30 Zebranie III Zakonu św. O. Dominika, godz. 17 Zebranie Plenarne K. S. Kobiet.

Poniedziałek 21 marca — godz. 19 Swietlica K. S. M. Żeńskiej.

Wtorek 22 marca — g. 19 Swietlica K. S. M. Męskiej,—godz. 19 Zebranie zastępu K. S. M. Żeńskiej.

Środa 23 marca — godz. 19 Kurs robót ręcznych K. S. M. Żeńskiej.

Czwartek 24 marca — godzina 17 Swietlica K. S. Kobiet, g. 18—19 Biblioteka Parafialna, g. 19.15 Kurs wykształcenia religijnego, godz. 19.45 Swietlica K. S. Mężów i K. S. M. Męskiej.

Piątek 25 marca — g. 19 Wieczór dyskusyjny K. S. M. Żeńskiej.

Sobota 26 marca — g. 19 Swietlica K. S. Mężów i K. S. M. Męskiej, godz. 17 Zebranie Sodalicji Pań.

Niedziela 27 marca — g. 10 Zebranie Sodalicji Mariańskiej Panien, godz. 16 Zebranie Straży Honorowej i Bractwa Najsł. S. P. Jezusa.

Komunikaty.

Zarząd Bractwa Zywego Różańca przypomina, że w niedzielę dnia 20 marca o godz. 6-ej rano zostanie odprawiona Msza św. w intencji członków.

Wszyscy członkowie winni przybyć na nabożeństwo i gremialnie przystąpić do Stołu Pańskiego.

W ciągu bieżącego tygodnia obowiązuje katolików w poniedziałek, wtorek, środę i czwartek post bez wstrzemięźliwości, to znaczy w te dni wolno jeść z mięsem, ale w ciągu dnia raz do sytości; natomiast w piątek i sobotę obowiązuje post i wstrzemięźliwość, to znaczy bez mięsa i raz w ciągu dnia do sytości.

Podziękowanie.

Pani inż. Pawłowskiej za ofiarowanie kanonów przed ołtarz Matki Boskiej Nieustającej Pomocy składa serdeczne „Bóg zapłać".

Proboszcz
Parafii Wnieb. N. M. Panny
w Sosnowcu.

Drodzy w Chrystusie Panu Parafianie.

Niedziela III W. Postu (20 marca)

Dziś stawia nam Kościół święty przed oczy cud Zbawiciela, a mianowicie uzdrowienie opętanego który jest obrazem przywrócenia grzesznika do pierwotnej gorliwości w służbie Bożej. Zachęca nas dzisiejsza ewangelia abyśmy jasne i wyraźne stanowisko zajęli w naszym życiu codziennym i społecznym jako katolicy, żywe świątynie Ducha św. Dwa bowiem obozy, wrogo wobec siebie stają do decydującej walki, z jednej strony Chrystus, z drugiej szatan i zdeprawowany świat. Stanowisko neutralne, aczkolwiek najwygodniejsze, między tymi obozami jest niemożliwe. Kto bowiem nie jest z Chrystusem ten jest przeciw Niemu. Zwłaszcza w obecnych przełomowych czasach, gdy złość szatańska doszła do punktu kulminacyjnego, starając się za pomocą swych ludzkich narzędzi zohydzić w oczach ludzi Zbawiciela przez okropne bluźnierstwa, przez zapomnienie Jego bóstwa, przez otwartą walkę z Nim, oraz przez wyrywanie przemocą wszelkiego pierwiastka religijnego w społeczeństwie, postawa chrześcijanina — katolika musi być mężna, zdecydowana, bezkompromisowa, zdolna i gotowa do największych ofiar. Śmiało powinien każdy katolik stać na straży swych najświętszych uczuć religijnych, na straży swej wiary świętej, uważać i dopominać się, by zasady katolickie były wprowadzone do wszelkich dziedzin życia społecznego.

Praktycznie — główną myślą liturgiczną dzisiejszej ewangelii jest porywający i generalny apel do spełnienia obowiązku spowiedzi świętej wielkanocnej, dla tych, którzy go jeszcze nie spełnili. Dla tych zaś, co go już wypełnili, liturgia dzisiejszej niedzieli postnej jest potężną zachętą do wytrwania w walce z mocami ciemności, by zło szatańskie nie wróciło na nowo do serc ich. Dlatego zachęca Kościół: „Trzeźwymi bądźcie a czuwajcie, bo przeciwnik wasz diabeł jako lew ryczący krąży, szukając kogo by pożarł".

Hasło: „Zmiłuj się nad nami. Panie, zmiłuj się nad nami".

Proboszcz.

List Pasterski
o parafiach i życiu parafialnym.

Teodor Kubina

Z Bożego Zmiłowania i Stolicy Apostolskiej Łaski Biskup Częstochowski

Wielebnemu Duchowieństwu i Wiernym Diecezji pozdrowienie i Błogosławieństwo w Panu.

„Wyście ciałem Chrystusowym i członkami z członków", (1 Kor. 12).

(ciąg dalszy)

Kochani Diecezjanie!

Jak się to stało i wciąż na nowo się powtarza, opisuje nam w głęboki a przy tym jasny sposób św .Paweł Apostoł.

W liście do Koryntian tak się on odzywa do wiernych: „Czyż kielich błogosławieństwa, któremu błogosławimy, nie jest uczestnictwem krwi Chrystusowej? A chleb, który łamiemy, czyż nie jest uczestnictwem ciała Pańskiego? Dlatego że jeden mamy chleb, wiele jednym ciałem jesteśmy, wszyscy, którzy w jednym

Zapisujcie się na stałych abonentów „Niedzieli" z „Dodatkiem Parafialnym".

chlebie uczestniczymy“. (I. Kor. 10, 16—17). Każdy katolik wie, że św. Paweł mówi tu o skutkach Komunii świętej, w której przyjmujemy Przenajświętsze Ciało i Przenajśw. Krew Pana Jezusa. Jakież według tych przedziwnych słów św. Pawła są to skutki?

Otóż tak uczy ten wielki Apostoł Chrystusowy: Przyjmując Komunię św., każdy z nas z osobna staje się uczestnikiem Ciała i Krwi Pańskiej, wszyscy zaś razem, „którzy uczestniczymy w tym jednym chlebie“ — to jest Eucharystii świętej — zrastamy się w jedno ciało, stajemy się członkami jednego ciała, a przez to samo członkami jeden drugiego. Cóż to za ciało? Sw. Paweł nie waha się odpowiedzieć na to pytanie, że ciałem tym jest Ciało samego Chrystusa Pana. Tak bowiem odzywa się do wiernych: „Wyście ciałem Chrystusowym i członkami z członka“ (I Kor. 12, 27). Prawda ta wydaje się św. Pawłowi tak ważna, tak wzniosła i piękna, że w swych listach do wiernych często ją z największym naciskiem powtarza, oświetlając ją z różnych stron i wyciągając z niej doniosłe wnioski dla życia chrześcijańskiego. Tak, żeby choć tylko jedno z jego słów jeszcze przytoczyć, powiada: „Jak jedno jest ciało, a członków ma wiele, przecież są jedym ciałem, tak samo i Chrystus, bo wszyscy my w jednym duchu w jedno ciało zostaliśmy ochrzczeni, czy to żydzi, czy to poganie, czy niewolnicy, czy wolni“ (I. Kor. 12, 12—13).

Słowa te mają szczególne znaczenie. Albowiem nie tylko porównanie, ale z jeszcze większym naciskiem podkreślają fakt, że wszyscy, którzy uwierzyliśmy w Chrystusa Pana, wszyscy bez różnicy stanu, narodowości i rasy, stanowimy jedno ciało Chrystusowe, stanowimy samego Chrystusa, jak tak dobitnie na tym miejscu wyraża się św. Paweł, ale dodaje do tego jeszcze ten doniosły szczegół, że członkami ciała Chrystusowego nie stajemy się dopiero przez Komunię świętą, ale już przez sakrament Chrztu św. Wiadomo zaś, że przez Chrzest św. stajemy się członkami Kościoła świętego, wiadomo, że wszyscy, którzy jesteśmy ochrzczeni stanowimy Kościół święty.

Czyż wobec tej przedziwnej nauki św. Pawła nie mieliśmy słuszności twierdząc, że Kościół św. w swej najgłębszej treści, w swym najistotniejszym i najpełniejszym pojęciu jest samym Chrystusem, że w Kościele świętym Chrystus Pan naprawdę żyje i działa? Teraz po głębokim rozważeniu nauki św. Pawła o Kościele możemy to twierdzenie nasze jeszcze dokładniej określić. Możemy powiedzieć, że Kościół św. jest mistycznym ciałem Chrystusa Pana, my zaś, którzy jesteśmy ochrzczeni, członkami tego Ciała. Chrystus Pan więc żyjąc i działając w Kościele jako w swoim ciele, żyje i działa w nas i przez nas jako przez członki swego ciała. A my odwrotnie w Kościele Bożym żyjemy w Chrystusie. Jak św. Paweł tak i my, już przez to samo, że należymy do Kościoła, powiedzieć możemy o sobie: „Żyję już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus“ (Gal. 2, 20).

Oto czym jest Kościół św., oto taki nasz stosunek do niego i takie w nim nasze funkcje.

A czym — tak teraz się pytamy — w świetle tej nauki o Kościele świętym, jest parafia?

Jeżeli Kościół święty jest samym Chrystusem, jeżeli w Kościele św. żyje i działa Chrystus Pan, to parafia choć do liczby dusz, jakie obejmuje, jest tylko częścią Kościoła, równocześnie jest jednak poniekąd całym Kościołem. Wszak gdzie żyje i działa Chrystus Pan, tam żyje i działa cały i niepodzielny, a więc także i w parafii. A Jeżeli Chrystus Pan jest cały i niepodzielny w parafii, to parafia, obejmująca większą lub mniejszą liczbę członków Kościoła, Jego mistycznego Ciała, jest poniekąd także mistycznym Ciałem Chrystusa. Możnaby powiedzieć, że jak Chrystus, jak Jego Przenajświętsze Ciało w Eucharystii świętej pomnaża się w każdej hostii, a nawet w każdej jej cząstce, tak też, choć w inny sposób, pomnaża się On i Jego mistyczne Ciało, czyli Jego Kościół w każdej parafii. Stąd też św. Paweł, a podobnie również i św. Jan Apostoł, poszczególne gminy chrześcijańskie, które dziś nazwalibyśmy parafiami, nazywają wprost „Kościołami“. Tak święty Paweł w pierwszym i w drugim swoim liście do Koryntian przesyła życzenia łaski Bożej „Kościołowi Bożemu, który jest w Koryncie“ (I. Kor. 1, 2) (II. Kor. 1. 1), a św. Jan w swoim „Objawieniu“ — „siedmiu Kościołom, które są w Azji“. (Obj. 1. 4).

Ponieważ jednak parafia nie obejmuje wszystkich członków Kościoła św. ale tylko małą ich część, a poza tym istnieć może tylko w najściślejszym związku z diecezją i z powszechnym, cały świat ogarniającym Kościołem, w zależności od biskupa i Ojca świętego, przeto możnaby określić parafię, jak ją ktoś tak pięknie nazwał, jako „mały“ Kościół, jako „małe“ ciało Chrystusowe, jako „małego“ Chrystusa, albo też jako „małą“ rodzinę Chrystusową w wielkiej Jego rodzinie, do której już należą wszyscy katolicy całego świata.

Faktycznie też każda parafia, choćby najmniejsza, żyje całym życiem Kościoła św. i ze swej strony wnosi swoje własne życie jako udział w życiu całego Kościoła. Jest w niej jak już stwierdziliśmy, cały Chrystus Jest i działa też w niej całe serce Kościoła św., którym jest Przenajświętszy Sakrament Ołtarza. Ten sam Duch św., który jest duszą całego Kościoła, jest również i duszą parafii. Właściwą zaś jej głową jest sam Chrystus, tak jak jest On głową całego Kościoła. Ale ponieważ jest On niewidzialnym, działa w Jego imieniu proboszcz, jako widzialna głowa paraffi. Stąd też wymaga się od proboszcza, żeby był jakby „drugim Chrystusem“. d. c. n.

—o—

Zmarli:

Dnia 9.III 1938 r. Franciszek Połczyk lat 85.

Dnia 12 III 1938 r. Szymon Szczepańczyk lat 78.

Rocznice zgonów:

Dnia 22.III 1938 r. Antoni Tasiński lat 43.

Dnia 25.III 1938 r. Rozalia z Proszowskich Drygalak lat 43.

Dnia 25.III 1938 r. Michał Król l. 72.

Dnia 26.III 1938 r. Józef Krala l. 32.

Związek małżeński zamierzają zawrzeć następujące osoby:

Stefan Malmon, kaw. Rudna 34 — z Janiną Pankowską, p. Małachowskiego 9 — zap. 3.

Bolesław Regieli, kaw. Teatralna 5 — z Apolonią Jeziorowską, p. 3 Maja 32 — zap. 3.

Czesław Włosek, k. Wysoka 18 z Marianną Bińkiewicz, p. z Będzina zap. 2.

Zygmunt Laskus, wd. Nowa 16 ze Stefanią Sobczyk, p. Nowa 16 zap. 2.

Józef Kozieł, k. Sąsiedzka 8 z Kazimierą Sroka, p. Daleka 38a zap. 2.

Wacław Odrobina, k. Aleja 32 z Cecylią Skowrońską, panną Jastrzębia 9a zap. 2.

Józef Sałata, k. Konrada 1 z Leokadią Grochalską, p. Aleja 31 zap. 2.

Chrzest św. przyjęli, stając się dziećmi Bożymi:

Zbigniew Kazimierz Raczek.
Włodzimierz Antoni Karcz.
Zygmunt Stefan Sączewski.

Redaktor: Ks. Teofil Jankowski. — **Wydawca:** Sekretariat Parafii Wniebowzięcia N. M. P. w Sosnowcu.

Sosnowieckie Zakłady Graficzne Sp. z o. o. Sosnowiec, Warszawska 6, tel. 636-96